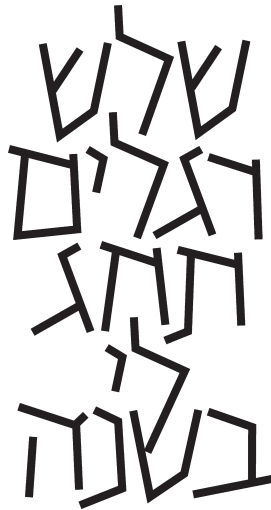

מחזור קורן לשלוש רגלים • כמנהג ק"ק ספרדים

קורן ירושלים

מחזור קורן לשלוש רגלים

ערוך ומוגה בידי
חנן דוד בניהו

•

הוצאת קורן ירושלים

מחזור קורן לשלוש רגלים
מהדורה ראשונה © תשע"ט (2018)
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2018
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר
הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחיל.

כמנהג ק"ק ספרדים, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 1-847-301-965-978.
כמנהג ק"ק ספרדים, מהדורה אישית, כריכה עור בהיר, מסת"ב: 9-841-301-965-978.
כמנהג ק"ק ספרדים, מהדורה אישית, כריכת עור כהה, מסת"ב: 0-844-301-965-978.

Printed in PRC

27שר

תוכן

	חול המועד	ז	מבוא
481	ערבית	ט	איגרת ברכה
503	סדר מוצאי שבת		פסח
509	ספירת העומר		ביעור חמץ
511	הבדלה	3	עירובין
	שחרית ומוסף	4	הדלקת נרות
131	ברכות השחר ובקשות	6	מנחה לערב יום טוב
153	פרשת העקדה וקרבנות	7	סדר קרבן פסח
174	זמירות	701	איגרת ר"ש מאוסטרופולי
516	פסוקי דזמרה	705	סדר מב מסעות
531	יוצר	709	
541	עמידה		יום טוב ושבת חול המועד
554	סדר הלל		ערבית
561	סדר קריאת התורה	39	קבלת שבת
669	מוסף	47	מומור של פסח
7	מנחה	52	ערבית
	שבועות	59	עמידה
	עירובין	71	הלל - לילי יום טוב ראשון של פסח
4	הדלקת נרות	79	סדר ספירת העומר
6	מנחה לערב יום טוב	98	סדר קידוש
7		116	ברכת המזון
	ערבית		שחרית ומוסף
48	מומור של שבועות	131	ברכות השחר ובקשות
52	ערבית	153	פרשת העקדה וקרבנות
59	עמידה	174	זמירות
102	סדר קידוש	193	פסוקי דזמרה
116	ברכת המזון	209	נשמת כל חי
	שחרית ומוסף	213	יוצר
131	ברכות השחר ובקשות	225	עמידה
153	פרשת העקדה וקרבנות	237	סדר הלל
174	זמירות	256	סדר קריאת התורה
193	פסוקי דזמרה	329	תיקון הטל לראשון של פסח
209	נשמת כל חי	339	מוסף
213	יוצר	361	קידושא רבה
225	עמידה	116	ברכת המזון
237	סדר הלל		מנחה
256	סדר קריאת התורה	362	אשרי וקדושה דסידרא
250	כתובה לשבועות	367	סדר קריאת התורה לישבת
		371	עמידה
		383	

225	עמידה	339	מוסף
236	נטילת לולב	361	קידושא רבה
237	סדר הלל	116	ברכת המזון
244	הושענות לראשון של סוכות	362	מנחה
251	הושענות לשבת	367	אשרי וקדושה דסידרא
256	סדר קריאת התורה	383	עמידה
764	פיוטים לקריאת התורה בש"ת		אזהרות
333	תיקון הגשם לשמיני עצרת		אזהרות לר"ש אבן גבירול
339	מוסף	396	אזהרות להרב אלברגלוני
83	סדר הקפות לשמחת תורה	427	מניין המצוות להרמב"ם
768	פיוטים לשמחת תורה	712	
362	מנחה	468	רות
367	אשרי וקדושה דסידרא	481	ערבית למוצאי שבועות
371	סדר קריאת התורה לשבת	503	סדר מוצאי שבת (חז"ל)
383	עמידה	511	הבדלה
755	מגילת קהלת	512	סדר ברכת הלבנה
	חול המועד		סוכות, שמיני עצרת
	481		ושמחת תורה
	ערבית		עירובין
503	סדר מוצאי שבת	4	הדלקת נרות
511	הבדלה	6	מנחה לערב יום טוב
106	מסכת סוכה	7	
	שחרית ומוסף		יום טוב ושבת חול המועד
131	ברכות השחר ובקשות		ערבית
153	פרשת העקדה וקרבת		קבלת שבת
174	זמירות	39	מומור לסוכות
518	פסוקי דומרה	50	מומור לשמיני עצרת
531	יוצר	51	ערבית
541	עמידה	52	עמידה
553	נטילת לולב	59	סדר הקפות לשמחת תורה
554	סדר הלל	83	פיוטים להקפות
577	הושענות לשני של סוכות	95	כניסה לסוכה
585	הושענות לשלישי סוכות	98	סדר קידוש
592	הושענות לרביעי של סוכות	106	מסכת סוכה
599	הושענות לחמישי של סוכות	116	ברכת המזון
604	הושענות לשישי של סוכות		שחרית ומוסף
609	הושענות להושענא רבה		ברכות השחר ובקשות
659	סדר חבטת ערבה	131	פרשת העקדה וקרבת
662	סדר קריאת התורה	153	זמירות
669	מוסף	174	פסוקי דומרה
209	נשמת כל חי	193	נשמת כל חי
7	מנחה לחול המועד	209	
782	סדר ברית מילה	213	יוצר

מבוא למהדורה הראשונה

רוח ה' הִפְרִיזָנוּ וּמָלְתָנוּ עַל־לְשׁוֹנֵינוּ (שמואל ב' כג, ב)

אנשי ישראל – חקלאים, סוחרים, ובעלי מלאכה – הניחו עיסוקם, רחצו ידיהם, פשטו בגדי עבודתם ועטו לבוש חג. שלוש פעמים בשנה עזבו את מקום מושבם ואת חיי השגרה, ועלו, לעתים עם משפחותיהם, אל המקדש, נוכח פני ה'. האדם הגיע לראות ולהיראות – לראות את עצמו, עם כל עם ישראל, כאילו הוא יצא ממצרים; לראות את התגלות ה', עם כל עם ישראל, כמו שראה העם את הקולות בהר סיני; ולראות, עם כל עם ישראל, את חిבת המקום ברוך הוא לעמו האהוב, במבט חטוף לתוך קודשי הקודשים (יומא נד ע"א). האדם הניצב אל מול הנסים הגלויים שהיו במקדש, היה יכול לראות את יד ה' פועלת במובהק בעולם ולהתוודע גם לכך שה' רואה אותו. במפגש זה הוא נחשף לנוכחות הסמויה של ה' גם בחיי היום-יום שלו, נוכחות המקרינה על עברו, מרוממת אותו וממלאת אותו בתחושת שליחות בשוכו אל ביתו ואל מלאכתו.

בהיעדר המקדש המפגש הזה לכאורה אבד. וכל עתידנו תלוי על בלימה: איך אפשר למנוע מחיי האומה הכלליים והפרטיים להידרדר לרצף ממושך של חיי חול חסרי תכלית וריקים מתוכן? מה יעצור את החד־גוניות של השגרה מלחנוק את הרוח ואת הלב של עם ישראל? אלמלא התגלות ה' אלינו בעצם הפנייה שלנו אליו בתפילתנו, העם היה נידון לניוול צביונו הרוחני, חשוך מפגש עם ריבון העולם. אולם ה' מתגלה בקרבנו, והוא מעודד אותנו לפנות אליו, כדברי דוד המלך לה' (רש"י על תהלים כו, ח): "לך אמר לבי בְּקֶשׁוֹ פָּנֶיךָ – בשבילך, בשליחותך אומר לי לבי: 'בקשו כולכם, ישראל, את פני! ואני שומע לו' – 'את־פניך ה' אבקש'". מוקד המפגש עם ה' הוא בלבנו, בעידוד ה' לבקש אותו בתפילה.

הוצאת קורן קיבלה על עצמה את האחריות הכבדה להגיש את מילות התפילה בעלות הכוח הרוחני הכביר, למי שעומד לאומרן בְּקֶלֶים לפני בוראו. מלאכות רבות כרוכות בהכנת מחזור תפילה – בירור קפדני של נוסח התפילות, הגהה מדוקדקת, תכנון מבנה התפילה ועימוד מחושב. מטרתם של כל אלה לשרת את המתפלל. כמובן, אין בזה כדי להחליף את כוונת הלב, אך בכלים שברשותנו עשינו כל שביכולתנו להעצים את המעמד הרם הזה.

על עיקר עריכת נוסח התפילות ותוכן ההערות שקד שעות רבות הרב חנן בניהו בכישרונו הייחודי. הרב ינון חן נר"ו קרא עלי הגהה בעיון נמרץ והעיר הערות רבות ומחכימות. הגהה נוספת בדקדוק רב עשו הרב ישראל אליצור יצ"ו והגב' אפרת גרוס תחי'. הרב דוד פוקס סייע רבות, ועצותיו הנבונות משוקעות במחזור עצמו. את המחזור עימדה בטוב טעם ובמסירות רינה בן גל על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. על עיצוב הכריכה עמל אליהו משגב.

כמה מעלות למהדורה זו:

- הבאנו את מנהגי קהילות המזרח והמערב גם יחד, בארץ ומחוצה לה.
 - הוספנו הנחיות רבות הפותחות את קטעי התפילה.
 - הבאנו את אזהרותיו שלרבי יצחק בן ראובן אלברגלוני, מגדולי חכמי ישראל בזמן הרי"ף, הנאמרות בשבועות בקהילות יוצאי צפון אפריקה, וכן את מניין המצוות מהקדמת משנה תורה להרמב"ם.
 - השלמנו על פי סידור רס"ג את ההושענא 'למענך אדיר אדירים' ואת ההושענא ליום השביעי, וכן השלמנו על פי כתובי יד שניים מפיוטי ההושענות שלרבי יוסף בן אביתור, מראשוני פייטנינו בספרד, 'אמצני אלהי במועדי ואל, פתחך ירון שה'.
 - הגהנו את מסכת סוכה על פי מהדורתנו הדווקנית של ר"ח אלבק, ועל כך תודתנו להוצאת מוסד ביאליק.
- הוצאת קורן עשתה את מרב המאמצים כדי שישאל לא ייכשלו בלשונם... ואל יאמר פיהם דבר שלא ברצונך'. אנו תקווה שלא נפלה תקלה מתחת ידינו, ושסייענו למחלים פני ה', שאמרי פיהם יהיו לרצון.

יְהִי אֱלֹהֵי וְגוֹאֲלֵי אֶתְנִצְבָּה לְקִרְאָתְךָ

יהושע מילר, עורך ראשי
ירושלים, א' לראש חודשים ה'תשע"ז

Shlomo Moshe Amar
Rishon Lezion
Chief Rabbi Of Jerusalem

שלמה משה עמאר
הראשון לציון
הרב הראשי לירושלים

בעה"ת"ש, ברביעי בשבת שמנה ימים באדר הראשון התשע"ו.

אגרת ברכה והערכה

אור חדש זרח עלינו בסידור החדש "סידור קורן" נוסח ק"ק ספרדים, שהוא ערוך ומבואר בטוב טעם ודעת, ע"י איש זריז ומיומן, צנצנת המן, בתורה ובר"ש נאמן, הרב חנן דוד בניהו הי"ו, בנו של החכם המלומד, שבחו מי ימד, חוקר בכתבי הראשונים, חדשים גם ישנים, דוכב שפתי ישנים, בדרכים נאמנים, המנוח הרב פרופסור מאיר בניהו ז"ל, ונכדו של הגאון המפורסם לשם ולתהלה, בכל עדה וקהלה, יושב באתר עליון, מרן הראשון לציון, רבנו יצחק נסים זללה"ה. וב"ה אשר לא השבית לו גואל והנכד הבן הי"ו ממשיך דרך אבותיו, לנצל את כל עתותיו, לברר בדיוקנות, וללבן בנאמנות, נוסחי התפלות, הנהוגים בקהלות, שמלבם עולות, לא-ל-נורא תהלות, וערך וסידר את הסידור הנפלא, שכבר התפרסם לתהלה, לעילא ולעילא, באהבה כלולה.

וזכו האב ובנו שראו את החדש, נאדר בקדש, המו"ל הנכבד מאד רבי מאיר מילר הי"ו, ובנו יקירו, שהולך לאורו, רבי יהושע מילר הי"ו, בעלי "הוצאת קורן" הידועה, והיא יתד נטועה, שטרחו וזרעו בדמעה, וקוצרים בחסד וישועה, בשלוה ורגיעה, וה' סייע בידם להוציא לאורה, חכמה מפוארה, בכלי תפארה, אשר לא היה כזה הסידור, ביפוי ובהידור, בצורה ובאותיות, נטועות גם בנויות, לעורר לבו וכליות, שיהיו עיניהם צופיות, ל-ה ולי-ה תליות.

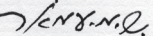
והנה עתה בא בשניות מדברי סופרים, להאיר לארץ ולדרים, ככוכבים וסופרים, בוהר רקיע מזהירים, להוציא מחזורים נפלאים, לימים הנוראים, ועוד עושים

ופועלים, מחזור לשלש רגלים, באורות גדולים, הולכים ועולים, ולא חסך שום מאמץ להוציא דבר מושלם, שיתאים לכולם, מקטנם ועד גדולם, לכל קהלות עולם, בנוסחאות מדוקדקות, מכל סיג מנוקות, ביגיעות חזקות, מספרים וספריות רחוקות, כדי לעקוב ולהתחקות, ביסודות עמוקות, עם שמירה מעולה, על מנהג כל קהלה, בלא להקל חלילה, לא בקטנה ולא בגדולה, ויש במחזורים הללו תוספות, מנופים ב"ג נפות, מתוקות בטעמים ויפות, מגילות עפות, להרים רוח המתפלל בתנופות, כמו שהוסיפו את האזהרות של הגאון רבנו יצחק אלברצ'לוני זלה"ה, שבמרוקו נהגו לאומרים רבוב עם משך כמה שעות, בטעמים ודקדוקים, ענקים ודקים, ורק המומחים אמרום בנעימה, תורה יוצאת בהינומא, אשרי עין ראתה, ואשרי און שמעה קריאתה, בהודה ותפארתה, וכן מנין המצות לגדול הפוסקים הרמב"ם זלה"ה, ותוספות להושענות, והכל מבואר בהקדמתו, וההלכות שערך בחכמתו, וה' יעזרהו להשלים מלאכתו, והיא תהלתו, והיא תפארתו.

ואשרי "הוצאת קורן" שזכתה, ויש בזה רוממות ה' ותורתו, ותפארת לעם ה' בנחלתו.

מיחל ומצפה ליום בשורה, להרמת קרן התורה,
ולהחזיר ליושנה עטרה.

עבד לעבדי ה' בירושלים קרתא דשופרא דאורייתא

שלמה משה עמאר

הראשון לציון

הרב הראשי לירושלים

ערב יום טוב

- 3 ביעור חמץ
- 4 עירוב תבשילין
- 4 עירוב תחומין
- 5 עירוב חצרות
- 7 מנחה לערב יום טוב ולחול המועד

סדר שלוש רגלים

ביעור חמץ

“אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר” (משנה, פסחים פ”א מ”א).
בערב י”ד בניסן, מיד לאחר צאת הכוכבים, בודקין את החמץ לאור הנר ולפני הבדיקה מברכים:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חֻמֶּץ.**

אחר הבדיקה מבטלים את החמץ שלא נמצא, ואומרים (שלוש פעמים):

**בְּאֵרְמִית: כָּל חֻמֵּי דְאֶפְסָא בְּרִשׁוּתֵי, דְלֹא חֲזִיתָהּ וְדִלָּא בְּעֵרְתָהּ,
לְבָטִיל וְלִהְיוּ (הַפְּקֵר) כְּעַפְרָא דְאַרְעָא**

**או בעברית: כָּל חֻמֵּץ שֵׁיִשׁ בְּרִשׁוּתֵי, שְׁלֹא רָאִיתִיו וְלֹא בְּעֵרְתִיו
יְבַטֵּל וְיִהְיֶה (הַפְּקֵר) כְּעַפְרֵי הָאָרֶץ.**

בערב פסח בבוקר, לאחר שרפת החמץ (ובערב פסח שחל בשבת, לאחר ביעורו),
מבטל את החמץ שוב ואומר (שלוש פעמים):

**בְּאֵרְמִית: כָּל חֻמֵּי דְאֶפְסָא בְּרִשׁוּתֵי דְחֲזִיתָהּ וְדִלָּא חֲזִיתָהּ,
דְּבְעֵרְתָהּ וְדִלָּא בְּעֵרְתָהּ לְבָטִיל וְלִהְיוּ הַפְּקֵר כְּעַפְרָא
דְאַרְעָא.**

**או בעברית: כָּל חֻמֵּץ וְשֵׂאֵר שֵׁיִשׁ בְּרִשׁוּתֵי, שֶׁרָאִיתִיו וְשֶׁלֹּא רָאִיתִיו
שֶׁבְעֵרְתִיו וְשֶׁלֹּא בְּעֵרְתִיו, יְבַטֵּל וְיִהְיֶה הַפְּקֵר כְּעַפְרֵי
הָאָרֶץ.**

עירוב תבשילין

כשחל יום טוב ביום שישי, אסור להכין אוכל מיום טוב לשבת, אלא אם כן הניחו עירובי תבשילין (ש"ע תקנו, א).
המערב לוקח בערב יום טוב פת ותבשיל שהוא מייעד לאוכלם בשבת, ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרֹב.**

לאחר הברכה אומר:

בארמית: **בְּדֵן עֵרֹבָא יְהֵא שְׂרִי לְנָא לְאַפּוּי וּלְבִשׁוּלִי וּלְאַטְמוּי
וּלְתַקּוּי וּלְאַדְלוּקִי שְׂרָגָא וּלְמַעֲבַד כָּל צְרַכְנָא, מְיוֹם טוֹב
לְשַׁבַּת, לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת.**

או בעברית: **בְּעֵרֹב זֶה יְהֵא מִתֵּר לָנוּ לְאַפּוֹת וּלְבִשָּׁל וּלְהַטְמִין וּלְתַקֵּן
וּלְהַדְלִיק נֵר, וּלְהַכִּין נָר, כָּל צְרַכְנֵנוּ מְיוֹם טוֹב לְשַׁבַּת, לָנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת.**

עירוב תחומין

"ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-קדמה אלפים באמה... והעיר בתוך, זה יהיה להם מגרשי הערים" (במדבר לה, ה). מכאן למדו חכמים (עירובין נא ע"א), שלכל מקום יישוב ישנו תחום של אלפים אמה, ואין לצאת ממנו בשבת וביום טוב. אך אדם יכול להגדיר מקום אחר כמקום שביתתו, וכך לשנות את גבולות התחום שבו הוא רשאי ללכת (רמב"ם, עירובין פ"ז ה"א). פעולה זו נקראת עירוב תחומין. ואין מערבין עירובי תחומין אלא לדבר מצווה (ש"ע תטו, א).

מניח מזון המספיק לשתי סעודות, במרחק קטן מאלפים אמה מהמקום שיקבל בו שבת או יום טוב ומהמקום שרוצה להגיע אליו, ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרֹב.**

ואומר:

בארמית: בְּדִין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרִי לִי לְמִיזַל מֵאַתְרָא הֲדִין תְּרִין
אֲלָפִין אַמִּין לְכָל רוּחָא.

או בעברית: בְּעֲרוּב זֶה יְהֵא מְתָר לִי לְלַכֵּת מִמָּקוֹם זֶה אֲלָפִים אִמָּה
לְכָל רוּחַ.

עירוב חצרות (לשבת)

בשבת אסור להוציא חפץ מרשות היחיד לרשות הרבים ולהפך, או לטלטל ארבע אמות ברשות הרבים (שבת צו ע"ב). וחכמים אסרו לטלטל גם ברשות היחיד המשותפת לכמה יהודים, אם לא השתתפו לפני שבת בעירוב חצרות (רמב"ם, עירובין פ"א ה"ב-ה"ז).

במקומות רבים נהגים שהרב המקומי מערב לכל תושבי השכונה או העיר, ויש שמערערים על המנהג.

אדם הבקי בהלכות עירובין מערב לכולם ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּב.

ואומר:

בארמית: בְּדִין עֲרוּבָא יְהֵא לְנָא לְטַלְטוּלִי וְלֵאפּוֹקִי וְלַעִיזוּלִי
מִן הַבֵּתִים לְחָצֵר וּמִן הַחָצֵר לְבֵתִים וּמִבֵּית לְבֵית לְכָל
הַבֵּתִים שְׁבַחְצֵר.

או בעברית: בְּעֲרוּב זֶה יְהֵא מְתָר לָנוּ לְטַלְטֵל, לְהוֹצִיא וְלַהֲכִינֵם
מִן הַבֵּתִים לְחָצֵר וּמִן הַחָצֵר לְבֵתִים וּמִבֵּית לְבֵית לְכָל
הַבֵּתִים שְׁבַחְצֵר.

הדלקת נרות

אם מדליקים לאחר השקיעה, אין להדליק גפרור,
אלא להעביר אש מנר שהודלק קודם החג.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (שַׁבָּת ו) יוֹם טוֹב.**

יש נוהגות לברך גם 'שֶׁחֲחִינֵנו' (בן איש חי במדבר, א;
לדעת היחווה דעת ח"ג, לד, אין לברך, והאישה צריכה
לצאת ידי חובתה בברכת 'שֶׁחֲחִינֵנו' שבקידוש).

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁחֲחִינֵנו וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנָהּ הַזֶּה.**

בערב שבת חול המועד:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.**

אחרי שהדליקה נרות, צריכה האישה להתפלל על משפחתה (רבינו בחיי, שמות יט, ג
על פי שבת כג ע"ב). נוסח זה מקורו בכד"ח (רסג, לו).

**יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲוֶה וְתִרְחַם
עָלַי, וְתִגְדִּיל חֶסֶדְךָ עִמָּדִי, לְתֵת לִי זֶרַע אַנְשִׁים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ
וְעוֹסְקִים בְּתוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה, וְיִהְיוּ מְאִירִים בְּתוֹרָה בְּזִכּוֹת נֵרוֹת
/ שַׁבָּת ו / יוֹם טוֹב / הַלְלוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: כִּי נֵר מְצוּהָ וְתוֹרָה
אוֹר: (אישה נשואה מוסיפה: וְגַם תַּחֲוֶה וְתִרְחַם עָלַי בְּעָלִי כִּן פְּלוֹנִי וְתַתֵּן
לִּי אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים עִם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתַסִּיעֵהוּ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּשִׁלְמוֹת) כִּן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: יְהִי לְרְצוֹן
אֲמִרֵי־פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:**

משליו

תהלים צ

תהלים יט

מנחה לערב יום טוב ולחול המועד

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב

כתב החיד"א שבכניסתו לבית הכנסת יאמר מאמר זה מהקדמת תיקוני הוזהר, המסוגל לקבלת התפילה (מורה באצבע, 'שלמי ציבור' בשם הרמ"ק).

תהלים צ

וַיְהִי נָעַם אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדְּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדְּנוּ כּוֹנֵנָהוּ:

הקדמת
תיקוני זוהר
דף יז

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין, דְּאַנְתָּ
הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלֵאָה עַל
כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ
כָּלִל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקֵת עֵשֶׁר תְּקוּנִין וְקָרִינִין לֹאן עֵשֶׁר סְפִירָן
לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אַתְּגַלִּין וְעֲלָמִין דְּאַתְּגַלִּין.
וּבְהוֹן אַתְּפְסִיאת מִבְּנֵי נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹאן וּמִיחַד לֹאן.
וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָא, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיה מְאֵלִין עֵשֶׁר,
אַתְּחַשְׁיב לֵיה כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִּין עֵשֶׁר סְפִירָן אֲנֹן אֲזֵלִין
בְּסִדְרָן, חַד אֲרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹאן, וְלִית
מָאן דְּאַנְהִיג לְךָ, לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא. לְבוּשִׁין
תְּקַנְתָּ לֹאן דְּמַנְהִיהוּ פְּרַחִין נְשֻׁמְתִין לְבְנֵי נְשָׂא. וְכַמְּה גּוֹפִין תְּקַנְתָּ
לֹאן דְּאַתְקָרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקָרִיאוּ
בְּתַקּוּנָא דָא. חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא.
תְּפֹאֲרַת גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד סִינְמָא דְּגּוֹפָא אוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ. מְלֻכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קָרִינִין לֵה. חֲכֻמָּה מוֹחָא
אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלָגָא. בִּינָה לְבָא וְבִה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֵלִין תְּרִין
כְּתִיב: הַנְּסֻתוֹת לִיהוּזָה אֱלֹהֵינוּ: כְּתוּר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתוּר מְלֻכוּת.

דברים כט

וְעָלִיָּה אֶתְמַר: מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית: וְאִיְהוּ קִרְקַפְתָּא דְתַפְלִי.
 מְלָגָאוּ אִיְהוּ יוֹד ה"א וְא"ו ה"א דְאִיְהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת. אִיְהוּ
 שְׁקִיּוּ דְאִילְנָא בְּדוּרוּעוּי וְעִנְפוּי, כְּמִיָּא דְאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאֶתְרַבִּי
 בְּהֵוָּא שְׁקִיּוּ.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּ הוּא עֵלֶת הָעֲלוֹת וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֶשְׁקִי
 לְאִילְנָא בְּהֵוָּא נְבִיעוּי, וְהֵוָּא נְבִיעוּי, אִיְהוּ כְּנִשְׁמַתָּא
 לְגוּפָא, דְאִיְהוּ חַיִּים לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית דִּיּוּקָא מְכָל
 מַה דְּלָגָאוּ וְלָבַר. וּבִרְאֵת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת מְנַהוּן שְׁמִשְׂא
 וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיָא וּמְזִלִי. וּבְאַרְעָא אִילְנִין וּדְשָׁאִין וּגְנַתָּא דְעֵדֵן
 וְעִשְׂבִּין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְנֻנִין וּבְעִירִין וּבְנִי נֶשָׂא. לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן
 עֲלָאִין, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיךְ אֶשְׁתְּמוּדְעֵן
 מִעֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְלִית דִּידַע בְּךָ כְּלָל, וּבַר מִנְךָ לִית יַחֲוּדָא בְּעֲלָאִין
 וְתַתָּאִין. וְאַנְתָּ אֶשְׁתְּמוּדְעָא דְאוּן עַל כְּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית
 לִיה שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוּן אֶתְקִרְיָאוּ מְלָאכְכֵּיא. וְאַנְתָּ לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעַ,
 דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמַהוּן, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ. וְכַד אַנְתָּ
 תְּסַתְּלַק מְנַהוּן, אֶשְׁתְּאֲרוּ כְּלָהוּ שְׁמַהוּן, כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּ חַכִּים וְלָאוּ בְּחַכְמָה יְדִיעַא, אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלָאוּ מְבִינָה
 יְדִיעַא, לִית לְךָ אֶתְרֵי יְדִיעַא, אֶלָּא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תְּקַפְךָ וְחִילְךָ
 לְבִנֵי נֶשָׂא, וְלֶאֱחֻזָּאָה לֹון אִיךְ אֶתְנַהֲיג עֲלָמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי
 דְאַנּוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפוּם עוּבְדִיהוּן דְבִנֵי נֶשָׂא, דִּין אִיְהוּ גְבוּרָה,
 מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, צְדָק מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מְאוּנֵי צְדָק
 תְּרוּן סְמְכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית. כְּלָא לְאַחֻזָּאָה אִיךְ
 אֶתְנַהֲיג עֲלָמָא. אֶבְל לָאו דְאִית לְךָ צְדָק יְדִיעַא דְאִיְהוּ דִין, וְלָאו
 מִשְׁפָּט יְדִיעַא דְאִיְהוּ רַחֲמֵי, וְלָאו מְכָל אֵלִין מְדוֹת כְּלָל.

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך, דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען.

קם רבי שמעון, פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד: עלאין שמעו, אנון דמיכין

דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. הקיצו ורננו שכני עפר: אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא דהווא דאתמר בה:

אני ישנה ולבי ער: ולא אנון מתים, ובגין דא אתמר בהון: הקיצו ורננו שכני עפר: רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו

לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא, דעד כען צדיקיא בלהו דמיכין ושנתא בחוריהון, מיד יהיבת שכינתא תלת קלין

לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה: קום רעיא מהימנא, דהא עלך אתמר: קול דודי דופק: לגבאי בארבע אתון דיליה, ויימא בהון:

פתחילי אחתי רעיתי יונתי תמתי: דהא תסעונך בתציון לא יוסף להגלותך: שראשי נמלא טל: מאי נמלא טל, אלא אמר

קדשא בריך הוא: אנת חשבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא

כל זמנא דאנת בגלותא, הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא, שלימו דילה וחיים דילה איהו טל, ודא

איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהי שכינתא דלא מחשבין ט"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשבין ט"ל, דאיהי מליא

לשכינתא, מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה. עד כאן רזא דיחודא.

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תהלים פט

אם יש מניין נוהגים לומר כאן קדיש דרבנן (בעמ' 45).

יש אומרים:

לְשֵׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתָהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ,
לְיַחַדְא אוֹתִיּוֹת י"ה בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה
אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְּפִילַת תְּפִילַת מְנַחָה שְׁתֵּקוּ וְצַחֵק אֲבִינוּ עָלֵינוּ, עָלֵינוּ שְׁלוֹם, עִם
כָּל הַמַּצּוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתֵקֵן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נֶעֱם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

תהלים צ

לעולם יהא וריז אדם בתפילת המנחה שהרי עשאה הכתוב כקטורת,
שנאמר (תהלים קמא, ב): 'תכון תפילתי קטורת לפניך משאת פפי מנחת־ערב;
ואף אליהו הנביא ע"ה לא נענה אלא בתפילת המנחה, שנאמר (מלכים א' יח, לו):
'ויהי בעלות המנחה, ויגש אליהו הנביא, ויאמר' (ספר המנהיג על פי הירושלמי).

נוהגים לפתוח את תפילת המנחה במומור זה (ב"י, רלד):

לְמַנְצַח עַל־הַגְּתִית לְבְנֵי־קֶרַח מְזִמּוֹר:
מֵה־יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת:
נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יְהוָה
לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֱלֹהֵי:
גַּם־צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית
וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ
אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת, מִלְּבִי וְאֵלֶיךָ:
אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סְלָה:
אֲשֶׁר־אָדָם עוֹזְלוֹ בְּךָ, מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם:
עֲבְרֵי בְּעַמְּךָ הַבְּכָא מֵעַן יִשִּׁיתוּהוּ
גַּם־בְּרָכוֹת יַעֲטָה מוֹדָה:
יִלְכוּ מִחֵיל אֱלֹהֵיךָ יִרְאֶה אֱלֹהֵיךָ בְּצִיּוֹן:

תהלים פד

יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שְׁמֵעָה תְּפִלָּתִי
 הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחֶךָ:
 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִיֶיךָ מֵאֶלֶף
 בַּחֲרָתִי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהֱלִיד־שֵׁע:
 כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים
 חַן וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה
 לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלֹכִים בְּתַמִּים:
 יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

גם לפני תפילת מנחה ראוי לומר את פרשת התמיד (איגרת התשובה לר' יונה, ע)
 ואת פרשת הקטורת (סידור הרמ"ק, השער השמיני).

פרשת קרבן התמיד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲזוּ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי
 לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ:
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
 כַּבָּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד:
 אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי
 תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֹלֹת תְּמִיד
 הַעֲשִׂיהָ בַּהֲרַסִּי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ

במדבר כח

רְבִיעֵת הַיּוֹם לַכֹּהֵן הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ יִשְׁכַּר
לַיהוָה: וְאֵת הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים
כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְפוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה:

אִתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ, כְּפֶתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פרשת הקטורת

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סַמִּים נְטָף ו
וּשְׁחַלֵּת וּחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זָבָה בַד
בְּבֹד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַּח מֵעֵשֶׂה רוּקַח
מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֹשׁ: וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה
מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ
שִׁמָּה קָדֹשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

וּנְאֻמָּה

וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
בְּהֵיטִיבוֹ אֶת-הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבִהְעֵלַת אֶהְרֹן אֶת-
הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶי
יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

שמות ל

סדר 'פֶּטוּם הַקְטוֹרֶת' מיוסד על דברי הברייתא בכריתות ו ע"א והירושלמי יומא פ"ד ה"ה (שורת רדב"ז ח"ב, תרנג, ב"י, קלג). נוהגים למנות את סממני הקטורת באצבעות (מורה באצבע' ג, עג).

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ: פֶּטוּם הַקְטוֹרֶת כִּי צֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה, מִנָּה בְּכָל יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְּרוּ, שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַפְּפוּרִים, מִחֲזִירֵן לְמַכְתֶּשֶׁת בָּעֶרֶב יוֹם הַפְּפוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן: א הַצָּרִיב וְהַצֶּפֶן; ג וְהַחֲלֻבָּנָה ד וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מָנֶה. ה מִרְוֵי קִצְיָעָה ו וְשִׁבְלַת נֶרְדִּי ח וְכֶרְפוֹס, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. ט קִשְׁטֵי שָׁנִים עָשָׂר י קְלוּפָה שִׁלְשָׁה יא קִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בְּרִית בְּרִשִׁינָא תְשַׁעָה קָבִין, י"ן קְפָרִיסִין סָאִין תְּלָת וְקָבִין תְּלָתָא, וְאִם לֹא מִצָּא י"ן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חוּר עֲתִיק. מְלַח סְדָמִית רְבַע, מַעֲלָה עֲשׂוֹן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתַן הַבְּבִילִי אוֹמֵר, אֵף כֶּפֶת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהוּא. אִם נֶתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חֲסֹר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָהּ.

רַבֵּן שָׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקְטָף. בְּרִית בְּרִשִׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצֶּפֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. י"ן קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, כְּדֵי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ, אֶלָּא שָׁאִין מְכַנִּסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנִּיא רַבִּי נִתַּן אוֹמֵר, כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר, הִדֵּק הַיֵּטֵב,
 הַיֵּטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבַשְׂמִים. פְּטָמָה
 לְחַצְאֵין כְּשֶׁרָה, לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
 זֶה הַפֶּלֶל, אִם כְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחַצְאֵין, וְאִם חָסַר אַחַת מִכָּל
 סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָה.

תַּנִּי בַּר קַפְּרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה
 בָּאָה שָׁל שִׁירִים לְחַצְאֵין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְּרָא: אֵלוֹ
 הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי
 רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה:
 כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה: ויקרא ב

בכמה מקהילות המערב מוסיפים את הפסוקים שבסוגריים:
 (לִיהוָה הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה:)

תהלים ג

בירושלמי (ברכות פ"ה ה"א) נאמר על שלושת הפסוקים הללו "לא יהיה זו מפריך",
 ובישערי הכוונות' כתוב לאומרים בכל פעם שאומרים 'פְּטוּם הַקְּטָרֶת'.

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

תהלים מו

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

תהלים פד

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

תהלים כ

(הַיְשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם:)

איכה ה

את סדר התמיד נוהגים לחתום בפסוק זה (טור, מח):

וְעָרְבָה לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
 כִּי־יָמֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמֵנוֹת:

מלאכי ג

אין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה, כגון דברי תנחומים של תורה, סמוך לגאולת מצרים או לתהלה לַדָּוִד שכתוב בו יְרַצֹּךְ יִרְאַיוּ וַיַּעֲשֶׂה וַיִּשְׁמַר ה' אֶת-כָּל-אֲהַבָיו (רש"י, ברכות לא ע"א; שו"ע צג, א).

"אמר רבי אלעזר בר אבינא: כל האומר תהלה לַדָּוִד בכל יום (שלוש פעמים) - מובטח לו שהוא בן העולם הבא" (ברכות ד ע"ב).

תהלים פד

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹךְ פְּלֵה:

תהלים קמד

אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ

אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּה אֱלֹהָיו:

תהלים קמה

תְּהִלָּה לַדָּוִד

אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְךָ, וְאֶהַלְלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:

דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיֶיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וַעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוֹלְתְךָ אֶסְפְּרָנָה:

זָכַר רַב-טוֹבְךָ יַבִּיעוּ, וַעֲדַקְתְךָ יִרְגְּנוּ:

חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אַרְךְ אַפַּיִם וּגְדֹל-חֶסֶד:

טוֹב יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:

יִזְדַּוֵּךְ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ:

לְהוֹדִיעַ לְבַנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ:

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר:

סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:

עֵינַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: